

Det næste Affsnit, der fattes under Forhandling, omfattede de Endringsforslag, der vare stillede til § 9 (Justitsministeriet) under Nr. 1, 2, 3, 4 og 5, samt endvidere det under Nr. 6 opførte Endringsforslag til § 8 (Indenrigsministeriet).

Ordføreren: Der foreligger under dette Affsnit væsentlig ikke noget andet Spørgsmaal end det om Tillæg efter Sædomskrivning til Retsbetjente. Det vil af det Underændringsforslag, Udvalgets Fleertal har stillet, være klart, at man ikke har troet at kunne tiltræde enten det af Justitsministeren eller det af 20 ærede Medlemmer stillede Endringsforslag, der aabenbart gaaer ud paa at sætte en anden Regel for dette Sædtillægs Beregning end den, som Udvalget ved anden Behandling troede at maatte fastholde og troede at kunne fastholde, naaget Udtrykkene i Lov af 31te Marts 1860 § 5. Man har imidlertid, siden Sagen forelaa til Behandling, søgt at skaffe sig Underretning om de enkelte Dele, hvoraf den saakaldte Hjemmeindtægt bestaaer for de enkelte Retsbetjente, og er derved kommen til Kundskab om, at Udskilligt af det, som man tidligere forudsatte var af den Bessaffenhed, at det kunde henregnes til det; hvoraf der ikke maatte beregnes Sædtillæg, er af anden Bessaffenhed, idet en ikke ubetydelig Deel af Hjemmeindtægterne bestaaer af saadanne magistralske Indtægter, der ikke kunne betragtes som egentlige Sportler og altsaa heller ikke kunne undtages fra Reglen om Sædtillæget. Det Underændringsforslag, Udvalget har stillet, gaaer derfor kun ud paa en Defournt i Sædtillæget for saadanne Embedsmænd, som have Hjemmeindtægt i Brugten af Jord eller andre Naturalydelser, som dermed maae sættes i Klasse, og dette er kun Tilfældet med tre Embeder, nemlig Byfogedembederne i Slagelse, Holbek og Kallundborg. Med Hensyn til Byfogedembedet i Fredericia er det oplyst, at den Hjemmeindtægt, Byfogden har, og hvoraf Udvalget har foreslaaet at beregne Sædtillæg, bestaaer i Løn af Kommunen og altsaa forsaavidt er en fast Løn, og det er i Genhold dertil, at Udvalget har tiltraadt det af Justitsministeren under Nr. 4 stillede Forslag, der gaaer ud paa at beregne Sædtillæg

for denne Embedsmand. — Endringsforslaget under Nr. 5 har Udvalget ikke kunnet tiltræde. Ogsaa dette gaaer ud paa Tillæg efter Sædomskrivning, og det er i den Meddelelse, Justitsministeren har givet Udvalget, hvorved han forlangte Endringsforslaget stillet, udtrykkelig anerkjendt, at den Mand, der her tales om, var lønnet med Honorar. Følgelig kan Udvalget, naar det vil fastholde Loven af 19de Februar 1861 om Lønning for Kongerigets Embedsmænd, ikke tiltræde Thinget at give dette Tillæg af 56 Rd. Grunden til, at den ærede Minister har troet at maatte bringe dette Forslag frem, er, at denne Mand tidligere har faaet Dyrtidstillæg, og ogsaa i indværende Aar faaet Sædtillæg, men Udvalget kan ikke erkjende, at der derpaa, at der tidligere er begaaet en Feil, kan ligge en Grund til at slaae fast for Fremtiden, at han skal have dette Tillæg. — Med Hensyn til det under Nr. 6 stillede Forslag, da er det Udvalgets Fleertals Formening, at der ikke bør være Spørgsmaal om at tilstaae den Embedsmand, det angaaer, Sædtillæg, idet han har den aldeles ørverieende Deel af sin Gage i Brugten af Jord. — Jeg skal forøvrigt afvente, hvad der fra de ærede Forslagsstilleres Side maatte blive fremsført.

Justitsministeren: Det Endringsforslag, jeg har tilladt mig at stille under Nr. 1, gaaer ud paa at faae den Beslutning forandret, som det høitærede Thing tog under Sagens anden Behandling med Hensyn til Beregningen af Sædtillæg for Retsbetjente. Jeg har sølt mig dobbelt opfordret til at stille dette Endringsforslag, ikke blot fordi jeg er saa fuldkommen overbevist om, at min Fortolkning af den paagjældende Lovbestemmelse er rigtig, at jeg ikke har kunnet fravige den, men ogsaa paa Grund af den Omstændighed, at det Spørgsmaal, hvorom det dreier sig, er af en saadan Bessaffenhed, at jeg godt kan forestille mig, at det netop under en forsat Overveielse kunde komme til at stille sig anderledes for de Medlemmer af det høitærede Thing, som under anden Behandling havde en anden Opfattelse; det igaaer saa stærkt ind paa Fortolkning af Love, der, om man vil, synes at staae imod hinanden, at det er ganske naturligt, at man i